

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság (kibővített harmadik tanács) T-211/04. és T-215/04. sz., Government of Gibraltar és Egyesült Királyság kontra Európai Közösségek Bizottsága egyesített ügyekben 2008. december 18-án hozott, a Bizottsággal 2009. január 5-én közölt ítéletét;
 - utasítsa el a Government of Gibraltar és az Egyesült Királyság által benyújtott, megsemmisítés iránti kérelmeket;
 - kötelezze a Government of Giblaltart és az Egyesült Királyságot a költségek viselésére;
- másodlagosan,
- utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé újbóli megvizsgálásra;
 - ne határozzon az elsőfokú és a másodfokú eljárás költségeiről.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság előadja, hogy a vitatott ítéletet az alábbi okokból hatályon kívül kell helyezni:

Az Elsőfokú Bíróság tévesen értékelte az EK 87. cikk (1) bekezdése és a tagállami adóügyi hatáskörök közötti kapcsolatot;

Az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte és alkalmazta az EK 87. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy a feltételezett állam támogatások megítélésékor indokolatlan megszorítást alkalmazott;

Az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte és alkalmazta az EK 87. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy a közös vagy „általános” adórendszer meghatározása tekintetében gyakorolt felülvizsgálati hatáskörökre vonatkozóan indokolatlan megszorítást alkalmazott;

Az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte és alkalmazta az EK 87. cikk (1) bekezdését, amikor azt állapította meg, hogy a közös vagy „általános” adórendszer a különböző adóalanyokra vonatkozó különböző módszerek alkalmazásából eredhet;

Az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte és alkalmazta az EK 87. cikk (1) bekezdését, amikor azt állapította meg, hogy a Bizottság nem azonosította be a közös vagy „általános” adórendszert, és nem folytatta le az annak bizonyításához szükséges értékelést, hogy a szóban forgó intézkedés szelektív jellegű;

Az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte és alkalmazta az EK 87. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy nem vizsgálta meg a vitatott határozatban megállapított három szelektivitási elemet.

Az Elsőfokú Bíróság (kibővített harmadik tanács) T-211/04. sz., Government of Gibraltar és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2008. december 18-án hozott ítélete ellen a Spanyol Királyság által 2009. március 20-án benyújtott fellebbezés

(C-107/09. sz. ügy)

(2009/C 141/42)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Spanyol Királyság (képviselők: N. Díaz Abad és J.M. Rodríguez Cárcamo, meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: Government of Gibraltar, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága és az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

- a Bíróság teljes egészében helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság megfellebbezett ítéletét, és hozzon új ítéletet, amellyel az Egyesült Királyság által a gibraltári kormány társasági adóreformja tekintetében megvalósítani tervezett támogatási programról szóló, 2004. március 30-i 2005/261/EK bizottsági határozatot⁽¹⁾ a joggal összeegyeztethetőnek nyilvánítja;
- a Bíróság az alpereseket kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Az EK 299. cikk (4) bekezdésének megsértése, a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerinti értelmezés alapján. Először is, a megtámadott ítélet figyelmen kívül hagyja Gibraltár jogi státusát, ahogyan az a Bíróság ítélkezési gyakorlatából (2003. szeptember 23-i és 2006. szeptember 12-i ítélet) következik, mivel nem állapítja meg, hogy Gibraltárt a Spanyol Királyság az 1713. évi utrechti szerződéssel a brit koronának engedte át, és számos tévedést tartalmaz Gibraltár státusának meghatározásával kapcsolatban. Másrészt az Elsőfokú Bíróság ítélete az EK 299. cikk (4) bekezdését is sérti, amikor elismeri Gibraltár arra vonatkozó lehetőségét, hogy adóügyek terén elszakadjon az Egyesült Királyságtól, ami azt vonja maga után, hogy az Egyesült Királyság a továbbiakban ezen a területen nem felel a külkapcsolatokért Gibraltár vonatkozásában, és adóügyi szempontból gyakorlatilag új tagállammá alakítja át.
2. Az EK 87. cikk (1) bekezdésének megsértése, mivel az Elsőfokú Bíróság ítélete ezt oly módon értelmezi, amely megakadályozza, hogy a Közösség az OECD által elismert adóparadicsomok elleni küzdelem keretében alkalmazza. Az OECD szerint Gibraltár adóparadicsom. A megtámadott ítélet, amely szerint lehetetlen összehasonlítani a gibraltári vállalkozások és az egyesült királyságbeli vállalkozások tevékenységét, ellentétes az OECD elveivel, amelyek szerint a Gibraltárban általánosan alkalmazható

intézkedések hátrányosak lehetnek az OECD-tagállamok — köztük az Egyesült Királyság — számára. Az EK 87. cikk (1) bekezdését az OECD-elvekkel összhangban kell értelmezni, következésképpen ez az összehasonlítás nem csupán lehetséges, de szükséges is.

3. Az EKB 2004. július 16-i iránymutatásának megsértése az EK 87. cikk (1) bekezdésének alkalmazása során. A Központi Bankok Európai Rendszere Gibraltárt — 37 más területhez hasonlóan — a fizetési mérlegre, a nemzetközi befektetési pozíciókra és a nemzetközi tartalékokra vonatkozó statisztikák tekintetében az Egyesült Királyság területén kívüli külön pénzügyi központnak tekinti. A gibraltári és az egyesült királyságbeli vállalkozások tevékenységének összehasonlítását akadályozó, megfellebbezett ítélet vizsgálata ellent mond ennek a meghatározásnak, amely szerint lehetséges ez az összehasonlítás, és az EK 87. cikk (1) bekezdésének alkalmazását vonja maga után, ezáltal megsért egy kötelező erejű közösségi jogi szabályt, az EKB 2004. július 16-i iránymutatását.
4. Az EK 87. cikk (1) bekezdésének megsértése azon feltétel be nem tartása miatt, amely szerint a támogatást „tagállamok által vagy állami forrásból” kell nyújtani. Mivel Gibraltár az EK 299. cikk (4) bekezdése alapján olyan terület, amely nem része valamely tagállamnak, az ítélet azon megállapítása, miszerint az EK 87. cikk (1) bekezdése alkalmazása szempontjából kizárólag Gibraltár földrajzilag behatárolt területe tekinthető viszonyítási alpnak, Gibraltárt tagállamnak minősíti, mivel egyébként sohasem teljesülne az a feltétel, amely szerint a támogatást „tagállamok által vagy állami forrásból” kell nyújtani.
5. A hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértése, mivel az ítélet indokolatlanul alkalmazza az Azori-ítéletet olyan esetre, amely eltér az ebben az ítéletben foglalt esettől. Az Azori-ítélet és a megfellebbezett ítélettel elbírált ügy között két különbség van. Az Azori-szigetek egyrészt tagállami terület, ami Gibraltárra nem igaz, másrészt az Azori-ítélet társaságiadókulcs-csökkentésre vonatkozik, míg a Gibraltárra vonatkozó ügyben új, általános társaságiadó-rendszerről van szó.
6. Az EK 87. cikk (1) bekezdésének megsértése, mivel az ítélet szerint a regionális szelektivitás szempontjából nem teljesülnek az állami támogatás feltételei. A Spanyol Királyság konkrétan úgy véli, hogy az ítélet téves jogalkalmazást tartalmaz, amikor úgy ítéli meg, hogy teljesül az Azori-ítéletben foglalt, a politikai autonómiára, az eljárási autonómiára és a gazdasági autonómiára vonatkozó három feltétel.
7. Téves jogalkalmazás, amely a Spanyol Királyság által az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás során hivatkozott negyedik feltétel értékelésének és alkalmazásának elutasításából ered. Még ha az Azori-ítéletben foglalt három feltétel teljesültnek is minősül, akkor is meg kellett volna követelni a negyedik feltétel fennállását, amely az intézkedést hozó tagállam

nemzeti adórendszerének keretén belüli harmonizációra vonatkozik.

8. Az EK 87. cikk (1) bekezdésének megsértése, mivel az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy a tárgyi szelektivitás szempontjából nem teljesülnek az állami támogatásra vonatkozó feltételek. Még ha Gibraltárt olyan önálló viszonyítási alpnak is tekintjük, amely esetében teljesülnek az Azori-ítéletben foglalt feltételek, az ítélet akkor is sérti az EK 87. cikk (1) bekezdését a tárgyi szelektivitás vizsgálata tekintetében, mivel az Elsőfokú Bíróság elemzésében nem vette figyelembe azt, hogy a Gibraltár által bevezetni kívánt társaságiadó-reform olyan rendszert hozna létre, amelyben a Gibraltárra létező 29 000 társaságból 28 798-ra nullás adókulcs vonatkozna. Ezeknek a társaságoknak az intézkedés különösen kedvezne, és a megtámadott ítélet, mivel nem ezt mondja ki, sérti az EK 87. cikk (1) bekezdését. A Bizottság továbbá — az ítéletben foglalt állítással ellentétben — valójában meghatározta a közös adórendszert.
9. Az ítélet nem megfelelő indokolása, mivel az ítélet nem vizsgálta a Spanyol Királyság által hivatkozott negyedik feltételt.
10. Az ésszerű időn belüli határozathozatalra vonatkozó alapvető jog megsértése, mivel az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás gyakorlatilag kétszer olyan hosszú ideig tartott, mint egy átlagos ügy esetében, anélkül, hogy ezt bármi indokolta volna, és ez a körülmény lényeges hatással bírt a jogvitára.
11. Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 77. cikke a) és b) pontjának megsértése, mivel az Elsőfokú Bíróság a felek meghallgatását követően hivatalosan nem függesztette fel az eljárást.

(¹) HL L 85., 1. o.

A Baranya Megyei Bíróság (Magyar Köztársaság) által 2009. március 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Ker-Optika Bt. kontra ÁNTSZ Dél-dunántúli Regionális Intézete

(C-108/09. sz. ügy)

(2009/C 141/43)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Baranya Megyei Bíróság

Az alapeljárás felei

Felperes: Ker-Optika Bt.

Alperes: ÁNTSZ Dél-dunántúli Regionális Intézete